

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

249286

อำนาจสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมายฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓

อาญา ๑๐๐

วิทยานิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา ๒๕๕๓

อำนาจสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมายล้มละลายในคดีฟื้นฟูกิจการของลูกค้านี้

อาพากรณ์ อ่อนอัน

วิทยานิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2553
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

CRIMINAL CASE INVESTIGATORY AUTHORITY UNDER
THE LAW OF BANKRUPTCY IN CASES OF THE
REHABILITATION OF DEBTORS

ARPAPORN ORN-AON

A THESIS PRESENTED TO RAMKHAMHAENG UNIVERSITY
IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF LAWS

2010

COPYRIGHTED BY RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ **อำนาจสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมายล้มละลาย
ในคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้**

ชื่อผู้เขียน นางสาวอาภากรณ์ อ่อนอ่อน

ชื่อปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา 2553

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์สุทินี รัตนวราห ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ไกรสร บารมีอวยชัย

249286

ตามมาตรา 160 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ได้บัญญัติให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นพนักงานสอบสวนคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในความผิดอันเกี่ยวกับการล้มละลายทั้งนี้รวมความถึงคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ด้วย โดยบทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้บัญญัติตัดอำนาจสอบสวนความผิดอาญาตามกฎหมายฟื้นฟูกิจการไว้ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โดยเฉพาะ เป็นเหตุให้การกระทำความผิดอาญากรรมเดียวมีเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐมากกว่าหนึ่งหน่วยงานมีอำนาจทำการสอบสวน ก่อให้เกิดปัญหาความทับซ้อนของอำนาจสอบสวนระหว่างเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กับพนักงานสอบสวน และพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อให้กระบวนการสอบสวนการกระทำความผิดอาญาตามกฎหมายฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เป็นเอกเทศไม่ทำให้ประชาชนต้องสับสนต่อกระบวนการยุติธรรม และเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้เป็นธรรมสมเจตนารมณ์ของกฎหมาย จึงได้ศึกษาเปรียบเทียบความเหมาะสมในการใช้อำนาจสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมายฟื้นฟูกิจการระหว่างเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ พนักงานสอบสวน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ (DSI)

จากการศึกษาพบว่า คดีอาญาตามกฎหมายฟื้นฟูฟูกิจการของลูกหนี้ไม่ใช่เป็นคดีที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อนมากที่ต้องอาศัยพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) และเป็นความผิดที่มีการบัญญัติลักษณะของการกระทำไว้อย่างชัดเจน เป็นการเฉพาะ แตกต่างจากความผิดอาญาทั่วไป เอกสารหลักฐานส่วนใหญ่อยู่ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จึงเป็นผู้พบเห็นการกระทำความผิดอาญาได้ก่อน แม้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะมีความเชี่ยวชาญและชำนาญในเรื่องของคดีแพ่งเป็นหลัก แต่ในทางปฏิบัติเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องทำการสอบสวนเกี่ยวกับคำขอรับชำระหนี้ของบรรดาเจ้าหนี้ที่ยื่นในคดีฟื้นฟูฟูกิจการของลูกหนี้ทั้งที่ถูกโต้แย้งและไม่ได้ถูกโต้แย้ง และความผิดอาญาตามกฎหมายฟื้นฟูฟูกิจการส่วนใหญ่เป็นความผิดเกี่ยวกับพยานหลักฐาน ประกอบกับกระบวนการฟื้นฟูฟูกิจการของลูกหนี้เป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินไปด้วยความต่อเนื่อง รวดเร็ว เพื่อไม่เป็นการฟ้องคดีอาญาเพื่อประวิงคดี หรือกลั่นแกล้งบรรดาเจ้าหนี้ ลูกหนี้ ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้มีส่วนได้เสียอื่น เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จึงเป็นผู้มีความเหมาะสมในการทำหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนการกระทำความผิดอาญาตามกฎหมายฟื้นฟูฟูกิจการมากที่สุด ดังนั้น จึงควรมีการแก้ไขบทบัญญัติมาตรา 160 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมายฟื้นฟูฟูกิจการแต่เพียงผู้เดียว และเพื่อเป็นการรองรับอำนาจหน้าที่ดังกล่าวของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จึงควรแก้ไขกฎระเบียบ และคำสั่งของกรมบังคับคดีให้เหมาะสมต่อการทำหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนคดีอาญาของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

ABSTRACT

Thesis Title Criminal Case Investigatory Authority Under the Law of
Bankruptcy in Cases of the Rehabilitation of Debtors

Student's Name Miss Arpaporn Orn-aon

Degree Sought Master of Laws

Academic Year 2010

Advisory Committee

1. Assoc. Prof. Sutthinee Rattanavaraha Chairperson
2. Mr. Kraisorn Bharrameeauychai

249286

According to Section 160 of the Bankruptcy Act B.E. 2483 (1940), comptrollers assume the role of criminal case investigatory officials if a criminal offence has been committed under the Code of Criminal Procedures in a bankruptcy matter. In this category also fall cases involving rehabilitation of debtors if criminal offences have been concurrently committed in such circumstances. However, in regard to cases of the rehabilitation of debtors, no explicit provision is made in view of the putative overlapping of authority between comptrollers involved in criminal investigations and comptrollers in bankruptcy proceedings which do not involve criminal offences.

The untoward upshot is that investigatory authority is invested in officials from more than one state agency even when there is only a single criminal case. This overlapping of investigatory authority between

comptrollers involved in ordinary bankruptcy cases pertaining to rehabilitation of debtors and comptrollers involved in such bankruptcy cases in which criminal offenses have been committed must be addressed in order to obviate public confusion regarding the proceedings and procedures of the system of justice. Specific measures need to be drawn up governing those special cases in which criminal offenses have been committed in bankruptcy cases involving the rehabilitation of debtors. Accordingly, the researcher proposes guidelines to amending the law in this instance in accordance with the intent of the law. Thus, on a comparative basis, the researcher determines the appropriateness of vesting investigatory authority in different officials or agencies involved in such criminal cases, *viz.*, bankruptcy comptrollers, bankruptcy investigatory officials, the Royal Thai Police, and investigators from the Department of Special Investigation (DSI).

Findings are as follows:

Criminal cases pertaining to the law governing the rehabilitation of debtors are not complicated or difficult and so investigators from the DSI are not required. Clear and specific are the characteristics of criminal offenses in such cases such that they are *sui generis* and unlike other criminal offenses. Control over pertinent documents and apposite evidence is exercised by the comptroller in bankruptcy. The comptroller will therefore be the first official to become cognizant that criminal offenses have been committed. For the most part, however, bankruptcy comptrollers have expertise and training only in civil law cases. However, in practice, comptrollers must adopt criminal law case proceedings when investigating requests by creditors to receive payments

of debts in rehabilitation of debtor cases. This is because adversarial procedures may have to be used when refutations of evidence are offered and thence countered by adversaries in rehabilitation of debtor cases. This state of affairs is consequent upon the fact that whether criminal offenses have been committed or not depends on the evidence provided in the proceedings.

Moreover, the process of rehabilitation of debtors should proceed at all due speed so as to avoid criminal suits. If there are criminal proceedings, the adjudication of cases will be delayed much to the annoyance and inconvenience of creditors, debtors, plan makers, plan administrators, or other stakeholders. Therefore, in the view of the researcher, it is most appropriate for comptrollers in bankruptcy to serve as investigatory officials in cases in which there are criminal offenses committed involving the rehabilitation of debtors under the law of bankruptcy.

Therefore, the researcher recommends that Section 160 of the Bankruptcy Act B.E. 2483 (1940) be amended such that authority shall be invested in the comptroller in bankruptcy to investigate whether criminal offenses have been committed in cases involving the rehabilitation of debtors, but only in these specific cases. In order to accommodate this amendment, pertinent rules, regulations, and orders of the Legal Execution Department should be concomitantly amended as appropriate in keeping with the explicit and specific investigatory authority vested in the comptroller in bankruptcy when criminal offenses have been committed in cases of the rehabilitation of debtors.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้หากไม่ได้รับความกรุณาจากท่านผู้มีพระคุณหลายท่านแล้ว คงไม่อาจสำเร็จลุล่วงไปได้ ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์สุธีร์ รัตนวราห เป็นอย่างสูงยิ่งที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้เกียรติเป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาให้ คำชี้แนะการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ อาจารย์ไกรสร บารมีอวยชัยที่ได้ให้ คำแนะนำและช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วง ไปได้ด้วยดี อาจารย์ ดร. บวรวิทย์ เปื้องวงค์ที่ให้เกียรติสละเวลาอันมีค่าเดินทางไกล มาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. ภูมิ โชคเหมาะ และ รองศาสตราจารย์มณฑา ประพันธ์เนติวุฒิที่เป็นเกียรติมาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะและให้ความคิดเห็นแก่การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จนสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณดาบตำรวจไกรสร อ่อนอัน บิดา และนางอำไพ อ่อนอัน มารดา ของข้าพเจ้าที่ทำให้ข้าพเจ้ามีวันนี้ รวมถึงน้องชายของข้าพเจ้า และคุณมณูญ แก้วกล้า ที่คอยเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าตลอดเวลา ขอบพระคุณคุณปวีณ กุมาร เจ้าพนักงาน- พัทธกัณฑ์ สำนักฟืนฟูกิจการของลูกหนี้ กรมบังคับคดี ที่คอยตรวจทานเบื้องต้น ให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็นต่าง ๆ และคอยเป็นห่วงติดตามความคืบหน้าของการทำ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบพระคุณทุกคนในสำนักฟืนฟูกิจการของลูกหนี้ กรมบังคับคดี ที่คอยเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าเสมอ ขอขอบพระคุณผู้เขียนตำรา และบทความต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องและได้นำมาใช้ในการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีคุณค่า หรือประโยชน์แก่การศึกษา ค้นคว้า หรือ ประโยชน์อื่นใด ข้าพเจ้าขอยกความดีความชอบเหล่านี้ให้แก่บุคคลที่ให้ความช่วยเหลือ แก่ข้าพเจ้าบิดามารดาครูบาอาจารย์ของข้าพเจ้า บุคคลที่ให้ความช่วยเหลือแก่ข้าพเจ้า ทั้งที่กล่าวถึงและไม่ได้กล่าวถึงทุกท่าน หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีข้อบกพร่องประการใด ข้าพเจ้าขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

อาพาภรณ์ อ่อนอัน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(4)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(6)
กิตติกรรมประกาศ.....	(9)
สารบัญภาพประกอบ.....	(17)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและสภาพปัญหา.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	9
3. สมมติฐานของการศึกษา.....	10
4. ขอบเขตของการศึกษา.....	10
5. วิธีดำเนินการศึกษา.....	11
6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
2 เจตนารมณ์ และแนวความคิดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดการทรัพย์สิน ของลูกหนี้ในคดีล้มละลายตามกฎหมายล้มละลายของประเทศไทย.....	13
1. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญา.....	13
1.1 หลักในการดำเนินคดีอาญา.....	13
1.1.1 หลักการดำเนินคดีอาญาโดยผู้เสียหาย (Public Prosecution).....	13
1.1.2 หลักการดำเนินคดีอาญาโดยประชาชน (Populate Prosecution).....	14
1.1.3 หลักการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐ (Public Prosecution).....	15
1.1.4 ความสำคัญของการสอบสวน.....	16

1.2 ระบบการสอบสวน และการค้นหาความจริงคดีอาญา	
ในประเทศไทย.....	18
1.3 บทบาทอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนคดีอาญาของ	
เจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่น.....	19
1.3.1 เจ้าพนักงานอื่นเป็นพนักงานสอบสวน.....	19
1.3.2 เจ้าพนักงานอื่นเป็นพนักงานสอบสวนร่วม.....	20
1.3.3 เจ้าพนักงานอื่นมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ	
พนักงานสอบสวน.....	21
1.3.4 เจ้าพนักงานอื่นมีอำนาจสอบสวนเบื้องต้น.....	21
2. เจตนารมณ์ และแนวความคิดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดการ	
ทรัพย์สินของลูกหนี้ในคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ภายใต้	
พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483.....	23
2.1 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับกฎหมายล้มละลาย.....	23
2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับกฎหมายล้มละลาย.....	23
2.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับกฎหมายล้มละลาย.....	24
2.2 แนวคิดในการป้องกันประโยชน์ของบรรดาเจ้าหนี้ในกรณีลูกหนี้	
ไม่ชำระหนี้.....	26
2.3 วิวัฒนาการกฎหมายล้มละลายและการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้.....	26
2.4 แนวคิดในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้.....	30
3. แนวความคิดเกี่ยวกับการบัญญัติบทลงโทษทางอาญาตามกฎหมาย-	
ว่าด้วยการฟื้นฟูกิจการ.....	31
4. แนวคิดของผู้จัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ในกฎหมายฟื้นฟูกิจการ.....	32
4.1 แนวความคิดที่ถือว่าจะต้องมีการเปลี่ยนตัวผู้บริหารลูกหนี้	
ต้องมีการจัดหาผู้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการคนใหม่.....	32

4.2 แนวความคิดที่ให้ผู้บริหารเดิมของลูกค้านี้สามารถบริหารและจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกค้าต่อไป.....	33
5. แนวคิดในการจัดหาผู้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการของลูกค้า.....	35
6. กระบวนการจัดการทรัพย์สินของลูกค้านี้ในการฟื้นฟูกิจการ.....	36
6.1 การปรับโครงสร้างหนี้ในศาล.....	37
6.2 การปรับโครงสร้างหนี้นอกศาล.....	37
7. ลักษณะความผิดอาญาทั่วไปที่นำมาใช้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย.....	39
3 การดำเนินคดีอาญาของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามกฎหมาย-ล้มละลายของประเทศไทยและต่างประเทศ.....	44
1. ลักษณะการกระทำโดยทุจริตในประเทศไทย.....	44
2. มาตรการตรวจสอบการทุจริตโดยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์.....	46
3. กระบวนการสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมายล้มละลายของประเทศไทย.....	49
3.1 การสอบสวนคดีอาญาตามประมวลกฎหมาย-วิธีพิจารณาความอาญา.....	50
3.2 บทกำหนดโทษว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกค้า.....	53
3.3 ความหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาตามกฎหมายฟื้นฟูกิจการของไทย.....	56
3.3.1 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์.....	56
3.3.2 กระบวนการพิจารณาคดีฟื้นฟูกิจการของลูกค้า.....	59
3.3.3 บุคคลล้มละลายทุจริต.....	60

3.4 กระบวนการสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมาย-	
ว่าด้วยการฟื้นฟูกิจการ.....	62
3.4.1 การเริ่มต้นดำเนินคดีอาญาตามกฎหมาย-	
ว่าด้วยการฟื้นฟูกิจการ.....	62
3.4.2 อำนาจสอบสวนคดีอาญาของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์.....	64
3.4.3 แนวทางการปฏิบัติหน้าที่ในการสอบสวนคดีอาญา	
เกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้.....	74
3.4.4 ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา	
ตามกฎหมายล้มละลาย.....	82
3.5 สถิติการฟ้องคดีอาญาตามกฎหมายล้มละลายและกฎหมาย-	
ฟื้นฟูกิจการต่อศาลล้มละลายกลาง.....	86
3.6 อำนาจสอบสวนคดีอาญาของพนักงานสอบสวน	
ตามกฎหมายพิเศษอื่น.....	88
3.6.1 อำนาจสอบสวนคดีอาญาของเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ-	
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542	
(สำนักงาน ป.ป.ง.).....	88
3.6.2 อำนาจสอบสวนคดีอาญาของสำนักงานป้องกันและ-	
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ	
(สำนักงาน ป.ป.ช.).....	91
3.6.3 เปรียบเทียบอำนาจสอบสวนคดีอาญาของเจ้าพนักงาน-	
พิทักษ์ทรัพย์กับเจ้าพนักงาน (ป.ป.ช)	
และเจ้าพนักงาน (ป.ป.ง.).....	94
3.7 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจสืบสวนสอบสวนของ	
พนักงานสอบสวนคดีพิเศษและเจ้าหน้าที่คดีพิเศษ	
(Department of Special Investigation--DSI).....	96

บทที่	หน้า
4. การสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูกิจการ ของลูกหนี้ในต่างประเทศ.....	102
4.1 สหรัฐอเมริกา.....	102
4.1.1 การเริ่มกระบวนการฟื้นฟูกิจการ.....	102
4.1.2 ระบบงานทรัสต์แห่งสหรัฐอเมริกาใน Chapter 7 (United States Trustee Program: Chapter 7 Case Administrations).....	104
4.1.3 การกิจและอำนาจหน้าที่ของทรัสต์แห่งสหรัฐอเมริกา.....	106
4.1.4 การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของทรัสต์ในด้านวิชาชีพ...	108
4.1.5 หน่วยงานพิเศษเพื่อการสอบสวน การกระทำความผิดอาญา.....	108
4.1.6 ลักษณะความผิดอาญาคดีล้มละลาย.....	111
4.1.7 การรายงานพฤติการณ์ที่อาจเป็นมูลเหตุของ การกระทำความผิด.....	113
4.2 ประเทศออสเตรเลีย.....	115
4.2.1 การกิจและอำนาจหน้าที่ของ ITSA.....	116
4.2.2 การสืบสวนสอบสวนการกระทำความผิดอาญา ITSA.....	116
4.2.3 การบ่งชี้ความผิดและการสืบสวนคดีอาญาตาม กฎหมายล้มละลาย.....	117
4.2.4 การส่งคดีที่ไม่เกี่ยวข้องกับคดีล้มละลาย ไปยังหน่วยงานอื่น.....	119
4.2.5 หน่วยงานพิเศษเพื่อดำเนินคดีอาญา (ทีมสืบสวนคดีอาญา).....	119

บทที่	หน้า
4.3 ประเทศอังกฤษ.....	120
4.3.1 มาตรการฟื้นฟูฐานะทางการเงินของอังกฤษก่อน เข้าสู่การล้มละลาย.....	121
4.3.2 การเริ่มกระบวนการปรับโครงสร้างหนี้.....	122
4.3.3 ภารกิจและอำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีอาญา ของผู้ดำเนินการจัดการทรัพย์สิน.....	124
4.3.4 ผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับหนี้สินล้มละลาย (Insolvency Practitioner).....	126
4.3.5 หน่วยงานพิเศษเพื่อสอบสวนข้อร้องเรียน.....	127
4 วิเคราะห์อำนาจสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมายล้มละลาย ในคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้.....	132
1. ความทับซ้อนของอำนาจสอบสวนคดีอาญาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการ ระหว่างเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กับพนักงานสอบสวน.....	133
1.1 ลักษณะความผิดอาญาตามกฎหมายฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้.....	136
1.2 โทษทางอาญาตามกฎหมายฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้มีลักษณะ เป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจหรือไม่.....	149
2. แนวทางเหมาะสมในการให้อำนาจหน้าที่ในการสอบสวน การกระทำความผิดอาญาในคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้.....	162
3. อำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการสอบสวนการร้องขอ ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้โดยทุจริต.....	169
4. การกระทำความผิดหรือหลายกรรมเป็นความผิด ตามกฎหมายหลายบท.....	173
5. การใช้อำนาจหน้าที่ในการสอบสวนความผิดอาญาของเจ้าพนักงาน- พิทักษ์ทรัพย์ตามกฎหมายฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้.....	176

บทที่	หน้า
5.1 ความพร้อมของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในฐานะ พนักงานสอบสวน.....	176
5.2 ความพร้อมด้านอื่น ๆ ของกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม.....	178
6. แนวทางเหมาะสมของการจัดตั้งกองคดีอาญา.....	179
6.1 การจัดตั้งคณะกรรมการสอบสวนคดีอาญาเกี่ยวกับ การล้มละลายและคดีฟื้นฟูกิจการ.....	181
6.2 โครงสร้างกองคดีอาญา.....	182
6.3 ความคุ้มครองการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์.....	183
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	186
1. บทสรุป.....	186
2. ข้อเสนอแนะ.....	194
บรรณานุกรม.....	199
ประวัติผู้เขียน.....	204

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1	โครงสร้างหน่วยงานพิเศษเพื่อดำเนินคดีอาญา (ทีมสืบสวนคดีอาญา).... 119